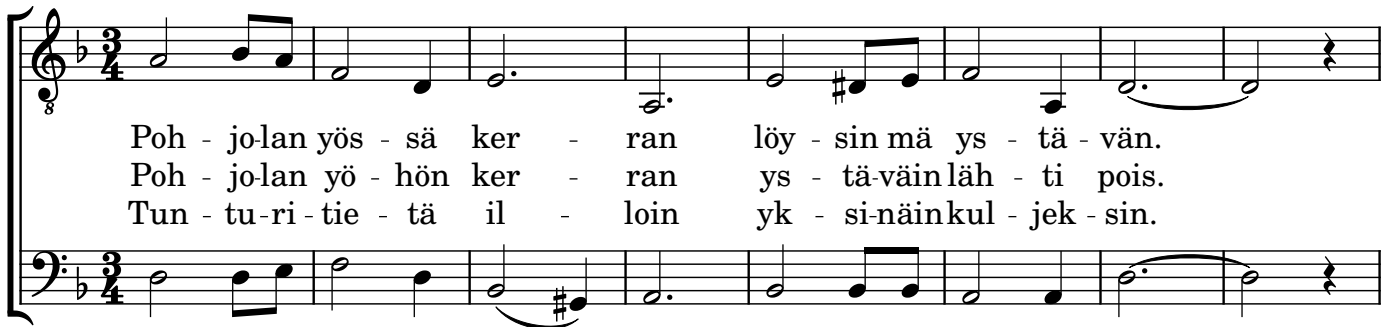

Tunturisatu

M.Maja

Kauko Käyhkö
sov. H.Solala

Poh - jo-lan yös - sä ker - ran löy - sin mä ys - tä - vän.
Poh - jo-lan yö - hön ker - ran ys - tä-väin läh - ti pois.
Tun - tu-ri-tie - tä il - loin yk - si-näinkul - jek - sin.

Luo - na - ni het - ken ver - ran toi - voinmä vii - py - vän.
Luu - lin, vain het - ken ver - ran siel - lä hän vii - pyä vois.
Ar - mastainmuis-tan sil - loin, muis-tan ja u - nek - sin.

Kat-seen-sa kir - kas lois - ti, kuin täh-det Poh - jo-lan nuo.
Tun - tu - rin tuol - le puo - len tie mi-nun ys - tä-väinvei.
Jos - pa hän saa - puis ker - ran tun - tu - ri-pol - ku - a näin.

Poh - jo-lan yös - sä ker - ran lem - pem-me syt - tyi tuo.
Tun - tu-rin tuol - ta puo - len pa - lan-nutkon-saan ei.
Kul - ki-si het - ken ver - ran kans - sa - ni vie - rel - läin.